



BETHLEN GÁBOR
Alap

2026

Határtalanul - Erdély beszámoló



MEGVALÓSULT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL



MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

HATÁRTALANUL!

Készítette: Bánhidi Károly

Szent Balázs Katolikus Általános Iskola

és Óvoda

4/26/2026

Utazás előtt – Előkészítő óra

Még utazás előtt az osztállyal közösen a székely gasztronómiába tettünk egy kis utazást az internet segítségével. A gyerekeket ez a témakör érdekelte a legjobban, így született ez a döntés.

Egy héttel az utazás előtt, osztályfőnöki órán kutattunk, információkat gyűjtöttünk, székely recepteket és ételeket tanulmányoztunk. A laktózmentesen étkezők kicsit aggódva vették tudomásul azt, hogy Székelyföldön a tej, túró, tejföl és sajt szinte minden étel része.



Az osztályban interaktív tábla segítségével tanulmányozzuk a székely gasztronómiát és étkezési szokásokat

Az előkészítés során szintén segítségül hívtuk a **Barangoló digitális tartalomtár** <https://www.okosdoboz.hu/hu-HU/Hatarontuli#> nagyszerű kvíz játékait, amit a tanulók igen nagy lelkesedéssel használtak.



Határtalanul – Erdély – 2026. Április 19-24.

Beszámoló

1. nap

2026. április 19-én vasárnap reggel 6:15-kor, az iskola elől indultunk el a Magyar-Román határ felé 20 tanulóval és 3 kísérő pedagógussal, hogy eltöltsünk 6 napot (5 éjszakát) Erdélyben, a Határtalanul pályázat segítségével.

A határ túloldalán, Nagyváradon csatlakozott hozzánk idegenvezetőnk, Nemes Árpád.



Az indulás előtti pillanatok

Nagyváradon kellemes és napos idő várt ránk, így szép időben első programunknak megfelelően városnéző sétára indultunk. Először megnéztük a római katolikus székesegyházat és püspöki palotát.



Csoportkép Nagyváradon, a székesegyház előtt



Római katolikus püspöki palota

Ezután folytattuk a sétánkat Nagyvárad gyönyörű belvárosában, ahol Árpád rengeteg információval árasztott el minket a város történelmével és nevezetességeivel kapcsolatban.



Nagyvárad - Holnaposok szoborcsoporttal



A nagyváradai Állami Színház előtt



A Szent László téren



Utunk a Király-hágón át vezetett tovább

A következő megálló Bánffyhunyadon volt, ahol a kalotaszegi kazettás református templomot néztük meg.



Ezután eljutottunk Székelyszentlélekre, ahol a Becsali Panzióban Marika néni fogadott minket, meleg vacsorával vártak; végül elfoglaltuk a szállásunkat. Itt igazi falusi turizmus keretei között laktunk 5 napig. (<https://becsali.ro/>)



Székelyszentlélek – az egyik szálláshelyünk

2. nap

Második napunkon, ami a szálláson az első reggelünk volt, a bőséges reggeli után meglátogattuk a székelyszentléleki Benedek Fidél Általános Iskola nyolcadik osztályos tanulóit. Igazgatónő éppen matematika órát tartott a tanulóknak, így csak az osztályban ejthettünk meg egy rövid látogatást, beszélgetést. Néhány szó esett a magyar és román oktatási rendszer különbségeiről és hasonlóságairól.



Az iskolalátogatás után megindultunk a közeli Farkaslakára, hogy lerójuk tiszteletünket Tamási Áron sírjánál egy nemzeti színű szalaggal. Itt Árpád röviden elmesélte nekünk Tamási Áron életét, történetét; majd végignézhattuk a sír melletti állandó képes kiállítást az íróról.



Kis csapatunk Tamási Áron sírjánál

A következő helyszínre, a 958 méter magas Gordon-tetőre – Jézus szíve kilátóhoz – egy teherautó platóján jutottunk fel, ahol a szobor lábánál, gyönyörű kilátás mellett elfogyasztottuk a csomagolt ebédünket. Természetesen aki akart, a hegycsúcs magasságát újabb 22 méterrel megtoldva fel is mehetett a kilátóba, hogy egy még csodásabb látkép tárulhasson a szeme elé.



A kilátótól lementünk Korondra, ahol helyi mesterségekkel ismerkedhettünk meg:

- A világon egyedülálló taplász mesterséget (aki taplógombából készít különböző kézműves tárgyakat, például kalapot, táskát, ékszeres dobozt, karkötőt, szemüvegtisztítót stb.);
- Fazekas mestert (itt néhány gyerek ki is próbálhatta ezt a csodás mesterséget);
- Végül megcsodálhattuk, hogy aragonitból (ennek az ásványnak az itteni színvilága és összetétele szintén egyedülálló a világon) milyen csodás tárgyakat lehet készíteni.



Taplászmaster, ahogy taplógombával dolgozik



Korondi fazekasmester tányért készít



Aragonitból készült használati tárgyak

Korondról végül visszatértünk szálláshelyünkre, Székelyszentlélekre, ahol ismét meleg vacsora fogadott minket.

3. nap

Kedden reggel ismét bőséges reggelivel vártak minket. Reggeli után mindenki elkészítette magának a napi hidegélmet, utána pedig elindulhattunk az egyik legizgalmasabb célunk felé: Szentegyházára, ahonnan a Madarasi-Hargita csúcsa volt a cél.



Szentegyházáról egy traktor vontatta utánfutóban utazva, szakadó esőben tettük meg a közel 90 perces utat a Madarasi-Hargita menedékházhoz. Itt, az 1650 méteres tengerszint feletti magasságon az

eső havazásba fordult; így április második felében igazi, téli hóesésben túrázhattunk, hogy megtegyük a maradék 151 métert felfelé, az 1801 méter magas csúcsra.



Indulás a menedékháztól (1650 méter magasan)



Úton a csúcs felé

Az eddigi visszajelzések szerint a legjobb része ezt volt az határtalanul kirándulásnak. Igazi kalandot élhettünk át tavasszal, hóesésben, fenyvesek között a napsütés és a köd hirtelen változásaitól tarkított túra során.



A Madarasi-Hargita 1801 méteres csúcsán elterülő tejfölszerű ködben egészen misztikus hangulatot keltett a több száz vagy ezer kopjafa látványa.

Ezen a napon itt, fent a csúcson fogyasztottuk el az ebédünket, majd indulás előtt összeálltunk egy csoportkép erejéig is.

Ez a nap biztosan mindenki számára – beleértve felnőttet és gyereket – felejthetetlen élmény marad.



A csoportkép elkészítése után elindultunk vissza a menedékházhoz, ahonnan következett az újabb másfélórás dőcögés a traktor mögötti utánfutón lefelé a hegyről. Közben jókat beszélgettünk és gyönyörködtünk a csodás tájban és a hol napos, hol esős, gyorsan változó időjárásban.

Szentegyházán felszálltunk a buszunkra, majd visszautaztunk a székelyszentléleki szállásunkra elfogyasztani a meleg vacsorát.

4. nap

Szerda reggel ismét a bőséges reggeli után indultunk el további olyan csodálatos helyekre, mint a mai nap első állomása: Szováta és a Medve-tó, amely Közép-Európa legnagyobb heliotermikus sós tava. Erről a környékről, a tóról és a földből kimagasló sósziklákról is sok információt kaptunk Árpádtól, miközben a természeti csodák mellett a látványos építészeti alkotásokban is gyönyörködhettünk.



Balra: Szováta üdülőkörzetén keresztül a Medve-tó felé vettük az irányt.

Fent: séta a Medve-tó partján.

Jobbra: csoportkép egy, az erózió által felszínre került sószikla előtt.



A következő utunk megint Korondra vezetett, ahol a helyi sóvágó kisiparost tekinthettük meg munka közben. Igazából csak röviden mutatta meg, hogyan vágják a sót, viszont sokat beszélt, rendkívül viccesen adta elő a mondanivalóját, ami a gyerekeknek is nagyon tetszett.



Miután megnézhattuk a sóvágó-mestert munka közben, utána megcsodálhattuk, de akár meg is vásárolhattuk sóból készült csodálatos termékeit. „A boltban a Katikák és Petikék megvehették azt a csodálatos sószappant is, amitől elmúlik az összes pattanásuk... örökre.”

Miután jól bevásároltunk a sótermékekből, tovább utaztunk a Szejkefűrdőn található Mini Erdély Parkba. A park makettekben mutatja be a multikulturális Erdély építészeti sokszínűségét, fénykorukban jelenítve meg a régió minden nemzetének legfontosabb épületeit. Egészen egyedülálló látvány ezeket az épületeket így látni.



A parkból felsétáltunk Orbán Balázs sírjához, ahova tucatnyi székelykapun keresztül lehet feljutni. Itt Árpádtól sok információt kaptunk Orbán Balázsról, sírjára nemzeti színű szalagot kötöttünk, majd lefelé sétálva a székelykapukon keresztül Árpád sok információval szolgált a kapuk történetével, készítésével kapcsolatban is.



A következő megállónk Székelyudvarhely volt. Itt az Emlékezet Parkjában kezdtünk, ahol 13 magyar király, író és más híresség mellszobra található. Miután Árpád mesélt a parkról és néhány ott látható hírességről, röviden kaptunk néhány várostörténeti információt illetve szó esett a körülöttünk látható nevezetes épületekről, majd 40 perces önálló program keretében lehetett a belvárosban sétálni.



Mivel ennek a napnak Székelyudvarhely volt az utolsó állomása, visszautaztunk a szállásra, ahol megint finom, meleg vacsorával vártak minket.

A vacsora utáni esti szabadidőben a fiúk focimeccset szerveztek maguknak, és sötétedésig játszottak az egyik szállást adó ház udvarán.

5. nap

A szokásos, kiadós reggel után, csütörtökön reggel Csíksomlyónak vettük az irányt, ahol messziről megtekintettük a híres búcsú helyszínét, majd a Kegyetemplomba beültünk egy kis lelki megbékélésre, imádkozásra.





Sajnos a templom teljes homlokzatát felújítás miatt állványzat és védőháló takarta, így csak egy oldalról készült csoportképet sikerült kiviteleznünk.



A templom belsejében így is csodás látványban lehetett részünk.

Csíkсомlyót hátrahagyva Csíkszeredára, a Mikó-várba és múzeumba mentünk, ahol egy érdekes és információkban gazdag tárlatvezetésen vettünk részt.



A Mikó-vár udvarán



A múzeumban

A múzeumlátogatás után tovább mentünk a Szent Anna-tóhoz, amely egy vulkáni kráterben kialakult tó. Itt a tóhoz a kráter oldalán egy rövid, de elég meredek séta várt ránk a sűrű erdőben. Az erdő ritkulásával azonban a tó gyönyörű látványa mindenért kárpótolt minket. Ez is olyan programelem, amelyet a visszajelzések alapján a gyerekek szerettek. Hab volt a tortán, hogy frissen, parázson sült erdélyi kürtőskalácsot is lehetett venni a tóparton.

Miután a tavat hátrahagyva visszakapaszkodtunk a hajdani kráter „peremére”, átsétáltunk a közvetlen szomszédságban lévő mohos láphoz, ahol székely humorral fűszerezett, magas színvonalú helyi idegenvezetéssel sétáltunk végig.



A mohos láp látogatásával zárult a napunk, így visszatérve a szállásra a meleg vacsora elfogyasztása utáni szabadidőt a fiúk megint focizással töltötték, míg a lányok a szobáikban pihentek, pakoltak, hiszen az utolsó éjszakánk következett.

6. nap

Eljött az utolsó nap, így ezzel a legkorábbi, hat órai ébresztő is. Készülődés a hazaútra, összepakolás befejezése, szobák elhagyása után bepakoltunk a buszba, elfogyasztottuk a reggelinket, elbúcsúztunk a házigazdától és elindultunk hazafelé.



Azonban programjaink még nem értek véget, hiszen első megállónk a hazafelé vezető úton Fehéregyházán, a Petőfi emlékműnél volt, ahol nemzeti szalagot kötöttünk – Petőfi Sándor tiszteletére – az emlékműre.

Az emlékműnél történt megállás előtt sok-sok érdekes információt kaptunk a buszon Árpádtól Petőfiről, az 1848-as szabadságharcról és a Segesvári csatáról.



Így a következő megállónk nem lehetett más, mint Segesvár történelmi városközpontja. Gyönyörű, több-száz éves épületeivel, és Árpád által bemutatott történelmével és érdekességeivel csodálatos gyöngyszem lett az erdélyi utazásunk záró programpontja. A gyerekek itt is, a vár falain belül kaptak egy 45 perces szabad programot, amit sétával töltöttek.



Végül Segesvárat is magunk mögött hagyva elindultunk hazafelé a hosszú útra. Fáradtan, de élményekkel teli 6 napot hagytunk magunk mögött. Még a határ előtt elbúcsúztunk idegenvezetőnkől is, aki sok érdekes információval gazdagította tudástárunkat. Hálás köszönet érte, és a türelméért.

Végül este fél hatra az iskolához értünk épen és egészségesen. Talán mindenki felejthetetlen élményekkel tért haza és remélhetőleg a gyereke jól érezték magukat együtt ebben a hat napban.

Értékelő óra

Hazaérkezésünk után, a hétvégét feltöltődésre használva, április 27-én hétfőn kipihenten, élményekkel telve tértünk vissza az iskolába, hol az osztályfőnöki órán kiveséztük, átbeszéltük, értékeltük a látottakat, hallottakat. Beszélgetésünk során többen is észlelték, és érdekesnek tartották, hogy a határ közelében, például Segesváron igen kevés magyarnyelvű felirattal, névtáblával találkozunk, illetve ezek hiányában inkább nem találkozunk. Azonban a határtól jóval messzebb, Erdély szívében sokkal több magyar felirat, névtábla, emlékmű, magyar anyanyelvű lakosság fogadott minket.

Az értékelő óra legfontosabb információja talán az, hogy senki sem bánta meg, hogy eljött erre a nagy útra, mindenkinek nagyon tetszett, élményekkel és a külhoni magyarokról illetve a magyar történelemről sok új információval gazdagodva tértek a diákok haza.



Értékelő óra az utazás utáni első osztályfőnöki órán

Témanap: a Nemzeti Összetartozás Napja

Június 4-én, a Nemzeti Összetartozás Napján (a Trianoni szerződés aláírásának évfordulóján) ismét elővettük emlékeinket a Határtalanul keretén belül létrejött csodálatos erdélyi utazásunkat.

Ismételten szóba kerültek a határon kívül rekedt magyar honfitársaink. A gyerekeknek nagyon nehéz elképzelniük, hogy Magyarország lakóiként, őshonos magyarok egyik napról a másikra egy idegen országban találják magukat anélkül, hogy bárhova is elköltöztek volna. Még így is, hogy személyesen találkoztak olyan magyarok leszármazottaival – sóvágó mester, taplász mester – akik eme szomorú napon kerültek Romániába, nehezen képzelik ezt el. Azonban mindannyian egyetértettünk abban, hogy ez a magyar történelem legszomorúbb, és a lakosság számára a legmeghatározóbb történelmi eseménye, és ez biztosan így is marad nagyon sokáig.



Megemlékezés a Nemzeti Összetartozás Napján

Készítette:

Bánhidi Károly (osztályfőnök)

Baja, 2026. június 6.